

c) nagana z wciągnięciem jej do akt personalnych pracownika,

d) wstrzymanie wypłat nagród, premii, których wypłata zależy od uznania pracodawcy, oraz dodatków specjalnych na okres od 1 miesiąca do 1 roku.

2. W przypadku stwierdzenia, że naruszenie dyscypliny inwestycyjnej będące wynikiem złej woli lub rażącego niedbalstwa pracownika nosi znamiona czynu podlegającego ściganiu w myśl przepisów karnych — należy wszcząć odpowiednie postępowanie.

§ 13. Decyzje w sprawie zastosowania sankcji podejmuje kierownictwo jednostki inwestycyjnej lub wykonawcy z własnej inicjatywy, na zlecenie władz i organów nadzorczych lub na wniosek organów kontrolnych. Decyzje w sprawie zastosowania sankcji w stosunku do kierownictwa jednostek inwestujących i wykonawców podejmują nadzorujące je bezpośrednio wyższe władze i organa z własnej inicjatywy, na zlecenie swych władz i organów nadzorczych lub na wniosek organów kontrolnych.

§ 14. Zaniedbanie zastosowania sankcji w przypadkach, gdy w oparciu o przepisy niniejszej uchwały zachodzi potrzeba jej zastosowania, stwarza podstawę do zastosowania przez władze nadzorcze sankcji określonych w § 12 w stosunku do osób, które bez szczególnego uzasadnienia zastosowania sankcji zaniechały.

§ 15. Sankcje finansowe w stosunku do inwestorów i przedsiębiorstw wykonawczych zostaną uregulowane odrębnymi przepisami.

§ 16. 1. Wykonanie niniejszej uchwały porucza się Prezesowi Rady Ministrów, Przewodniczącemu Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego oraz wszystkim ministrom w zakresie ich działania.

2. Ministrów zobowiązuje się zarazem do wydania w porozumieniu z Przewodniczącym Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego i Ministrem Finansów w terminie do dnia 31 marca 1951 r. szczegółowych przepisów wykonawczych do niniejszej uchwały.

§ 17. 1. Postanowień uchwały niniejszej nie stosuje się do rolniczych spółdzielni produkcyjnych, spółdzielczych ośrodków maszynowych, resztek znajdujących się w posiadaniu Centrali Rolniczych Spółdzielni „Samopomoc Chłopska“ oraz spółdzielni zrzeszonych w tej centrali, jak również organizacji społecznych i politycznych.

2. Przewodniczący Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego i Minister Finansów mogą w drodze zarządzeń rozciągnąć obowiązek przestrzegania w całości lub w części postanowień niniejszej uchwały na wszystkie lub niektóre grupy wyłączonych w poprzednim ustępie jednostek i organizacji, a nadto na członków rolniczych spółdzielni produkcyjnych, mało- i średniorolnych chłopów oraz inne osoby, korzystające ze środków planu inwestycyjnego na cele budownictwa indywidualnego lub inne cele.

§ 18. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 stycznia 1951 r.

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*

125

UCHWAŁA Nr 32 RADY MINISTRÓW

z dnia 24 stycznia 1951 r.

w sprawie przyznania pracownikom Biura Współpracy Gospodarczej Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego dodatków specjalnych za znajomość języków obcych.

Na podstawie art. 8 ust. 2 ustawy z dnia 4 lutego 1949 r. o uposażeniu pracowników państwowych i samorządowych oraz przewodniczących organów wykonawczych gmin miejskich i wiejskich (Dz. U. R. P. Nr 7, poz. 39) Rada Ministrów uchwała, co następuje:

1. Pracownikom Biura Współpracy Gospodarczej Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego przyznaje się:

- dodatek 10% do uposażenia zasadniczego za biegłą znajomość w słowie i piśmie pierwszego obcego języka,
- dodatek 7% do uposażenia zasadniczego za biegłą znajomość w słowie i piśmie każdego z następnych języków obcych.

2. Dodatek może być przyznany za biegłą znajomość

w słowie i piśmie jedynie tych języków, które są niezbędne ze względu na charakter pracy Biura Współpracy Gospodarczej Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego.

3. Tryb przyznania dodatku oraz kontrolowania znajomości języków obcych ustali regulamin, wydany przez Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego za zgodą Prezesa Rady Ministrów.

4. Wykonanie uchwały porucza się Przewodniczącemu Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego oraz Ministrowi Finansów.

5. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 stycznia 1951 r.

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*

126

UCHWAŁA Nr 30 PREZYDIUM RZĄDU

z dnia 24 stycznia 1951 r.

w sprawie przekazania radom narodowym Budowlanych Przedsiębiorstw Powiatowych.

1. Przedsiębiorstwa państwowe pod nazwą: „Budowlane Przedsiębiorstwo Powiatowe“ należy przekazać w terminie do dnia 15 lutego 1951 r. właściwym terenowo powiatowym radom narodowym.

2. Przekazanie przedsiębiorstw powinno nastąpić

według zasad i w trybie określonym uchwałą Rady Ministrów z dnia 6 grudnia 1950 r. — Instrukcja Nr 13 w sprawie zasad i trybu przekazywania radom narodowym niektórych przedsiębiorstw, zakładów i instytucji spośród podległych dotąd ministrom i innym urzę-

dom centralnym (Monitor Polski Nr A-130, poz. 1623).

3. Wykonanie uchwały porucza się Ministrowi Budownictwa Miast i Osiedli.

4. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

127

UCHWAŁA Nr 60 PREZYDIUM RZĄDU

z dnia 30 stycznia 1951 r.

w sprawie zmiany uchwały Prezydium Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów z dnia 2 stycznia 1950 r. w sprawie systemu sfinansowania inwestycji w roku 1950.

§ 1. Przepis § 22 uchwały Prezydium Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów z dnia 2 stycznia 1950 r. w sprawie systemu sfinansowania inwestycji w roku 1950 (Biuletyn Finansowy Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego Nr 1) otrzymuje brzmienie:

„§ 22. 1. Środki planu inwestycyjnego na rok 1950 przeznaczone na pokrycie faktur, wydatków i rozliczeń refundacyjnych z tytułu nakładów inwestycyjnych wykonanych rzeczowo do dnia 31 grudnia 1950 r., a płatnych po tej dacie, mogą być przez banki finansujące inwestycje wypłacane:

- 1) w odniesieniu do faktur za dostawy (krajowe i pochodzące z importu) oraz usługi — do dnia 28 lutego 1951 r.;
- 2) w odniesieniu do faktur (rachunków) przejściowych za roboty inwestycyjne, rachunków za wydatki inwestycyjne i do rozliczeń refundacyjnych z tytułu robót wykonywanych systemem gospodarczym — do dnia 15 marca 1951 r.;
- 3) w odniesieniu do faktur (rachunków) ostatecznych — do dnia 31 marca 1951 r.;
- 4) w odniesieniu do zgłoszeń należności za roboty całkowicie ukończone opartych o przybliżony szacunek przedsiębiorstwa wykonawstwa inwestycyjnego (ust. 2 pkt 2) — do dnia 31 marca 1951 r.;
- 5) w odniesieniu do zgłoszeń kwot potrzebnych na pokrycie kosztów odbioru technicznego (ust. 2 pkt 3) — do dnia 31 marca 1951 r.

2. W odniesieniu do faktur i należności, wymienionych w ust. 1 pkt 3, 4 i 5, z uwagi na przepisy dotyczące sprawdzania rachunków ostatecznych ustala się następujący, wyjątkowy tryb pokrycia:

- 1) wótropisy faktur (rachunków) ostatecznych, których pokrycie w obowiązującym trybie nie nastąpi do dnia 15 marca 1951 r., zostaną przez przedsiębiorstwa wykonawstwa inwestycyjnego złożone bezpośrednio w oddziałach banków finansujących inwestycje, właściwych dla inwestorów, najpóźniej do dnia 15 marca 1951 r.;
- 2) w terminie określonym w pkt 1 przedsiębiorstwa wykonawstwa inwestycyjnego, które z uwagi na brak kosztorysów nie będą mogły w tymże terminie sporządzić faktur (rachunków) ostatecznych, zgłoszą oddziałom banków finansujących inwestycje szacunkowe kwoty należności ostatecznych (§ 3 zarządzenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 4 listopada 1950 r. w sprawie zawierania umów o wykonanie robót budownictwa inwestycyjnego—Monitor Polski Nr A-125, poz. 1553); kosztorysy dla sporządzenia rachunków ostatecznych powinny być opracowane w terminie nieprzekraczalnym do dnia 15 kwietnia 1951 r.;
- 3) w terminie określonym w pkt 1 inwestorzy złożą oddziałom banków określonym w pkt 1 dyspozycje do-

tyczące obciążenia limitu inwestycyjnego szacunkowymi kwotami niezbędnymi na pokrycie kosztów odbioru technicznego (kolaudacji) robót, na pokrycie których zablokowano środki zgodnie z przepisami pkt 4;

- 4) banki finansujące inwestycje na podstawie otrzymanych wótropisów faktur (pkt 1) i zgłoszeń kwot należności szacunkowych (pkt 2) oraz złożonych dyspozycji (pkt 3) obciążą najpóźniej w dniu 31 marca 1951 r. limity inwestycyjne właściwych inwestorów pełnymi kwotami należności wynikającymi z tych faktur, zgłoszeń i dyspozycji i odprowadzą odpowiednie środki na zablokowane konta inwestorów;
- 5) ostateczne rozliczenie kwot odprowadzonych na zablokowane konta powinno nastąpić bezwarunkowo:
 - a) do dnia 31 maja 1951 r. — co do środków zablokowanych na pokrycie faktur, o których mowa w pkt 1, i kosztów, o których mowa w pkt 3, w zakresie dotyczącym robót, za które wystawiono faktury w trybie określonym w pkt 1;
 - b) do dnia 31 lipca 1951 r. — co do środków zablokowanych na pokrycie należności, o których mowa w pkt 2, i kosztów, o których mowa w pkt 3, w zakresie dotyczącym robót, za które zgłoszono kwoty szacunkowe w trybie określonym w pkt 2;
- 6) w wymienionych w pkt 5 terminach inwestorzy obowiązani są przedstawić bankom finansującym inwestycje sprawdzone faktury (rachunki) ostateczne i rachunki za odbiór techniczny (kolaudację) wraz z dyspozycją przelania ustalonych kwot na rachunki operacyjne przedsiębiorstw wykonawstwa inwestycyjnego lub wypłacenia rachunków za odbiór techniczny.

Banki finansujące inwestycje obowiązane są wykonać dyspozycje, o których mowa wyżej:

- a) za należności, o których mowa w pkt 5 lit. a) — w terminie do dnia 15 czerwca 1951 r.,
- b) za należności, o których mowa w pkt 5 lit. b) — w terminie do dnia 15 sierpnia 1951 r.;

7) przepisy przewidujące przelanie przez banki finansujące inwestycje zablokowanych kwot na rachunek operacyjny przedsiębiorstwa inwestycyjnego z urzędu, po bezskutecznym upływie sześciu tygodni od daty zablokowania, nie mają zastosowania w odniesieniu do faktur (rachunków) ostatecznych, o których mowa w niniejszej uchwale;

8) wypłacie podlegają kwoty niesporne, wynikające ze sprawdzonych faktur (rachunków) ostatecznych i rachunków za odbiór techniczny. Nadwyżki kwot zablokowanych ponad kwoty niesporne podlegają odprowadzeniu:

- a) w zakresie środków bezzwrotnych — do Narodowego Banku Polskiego na dochód budżetu centralnego,